

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

3.nodaļa: Vienotības apliecinājums sadarbībā. Apvienoto apziņu spēks.

131.

Patiesi, atmosfēra smaga. Mums manāma zemāko slāņu sablīvēšanās ap Zemi. Iemeslu daudz, bet nav iespējams, ka kauja paliktu bez sekām. Tāpēc vēl jo vairāk jātaupa veselība un vispār jābūt piesardzīgam it visur.

Kad runāju par vienotību, tad ņemu vērā ne tikai garīgo nepieciešamību, bet arī fizisko veselību. Šo pēdējo apstākli cilvēki negrib izprast un vēlāk žēlojas par bēdīgām sekām.

132.

Var jautāt – kas gan kopīgs starp Aum un derīgajiem Iestādījumiem? Kā viens tā otrs ir harmonijas izpaudums,- tādā kārtā augstie jēdzieni nevar būt šķirti. Vienīgi aizspriedums spēj kļūt tik akls, lai neredzētu ceļus uz vienību.

133.

Kolektīvās enerģijas progresijas pētīšana var pierādīt, ka vienotība ir ne vien morāls jēdziens, bet arī spēcīgs psihisks virzītājs. Kad atkārtojam par vienotību, Mēs vēlamies iedvest varenā spēka apzināšanos, kurš ir ikviens cilvēka rīcībā. Nepieredzējamam pētniekam nav iespējams iedomāties, kādā mērā pieaug sakopojošā enerģija. Apziņa ir jāsagatavo šādi izpaušmei. Mēģinājuma sekmes atkarīgas no visu dalībnieku tieksšanās; ja kaut viens nevēlēsies piedalīties ar visu sirdi, tad labāk mēģinājumu nemaz nesākt.

Apvienotā spēka varenību pazina jau senatnē. Atsevišķi novērojumi dažkārt tika apvienoti kopīgos pētījumos, radās vesela ķēde un novērotāji uzlika roku iepriekšējam uz pleca. Varēja novērot enerģijas neparastas svārstības; saskaņotas tieksšanās rezultātā radās saspringts spēks. Tātad, kad runāju par vienotību, ņemu vērā reālu spēku.

Lai iegaumē visi, kam jāiegaumē.

134.

Cilvēki negrib pieņemt sadzīves likumu. Neskaitāmas reizes var atkārtot par vienotības labumu, un tomēr, maz būs tādu kas padomās par šo neatlaidīgo atkārtojumu cēloņiem.

135.

Visiem var sacīt, cik nepieciešama ir vienotība. Jau ir norādīts, ka vienotība ir reāls virzītājs sacīts, ka vienotība ir magnēts. Tā ir dziedinātāja, veselība, tā ir ātrs sasniegums. Ko gan vēl piebilst?

Ja sacītais neiedarbojas, tad velti būs arī sacīt, ka vienotība ir harmonija ar Hierarhiju. Ja jau Norādītais netiek ietverts tad vēl mazāk tiks ietverts priekšstats par Hierarhiju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

3.nodaļa: Vienotības apliecinājums sadarbībā. Apvienoto apziņu spēks.

Bet tas nozīmēs ēku bez pamatiem. Katrs viesulis sagāzīs tik nedrošu celtni. No kurienes radīsies spēki stāties pretīm pirmajam viesulim!?

136.

Kas gan ir tie, kuri augstu novērtē un nemīl vienotību? Viņi nekad nav izjutuši ar vienotību saistītās nesatricināmības jūtas. Viņi nepazīst no vienotības nekad nešķiramo drosmi. Viņi noraidījuši augšupeju, kas stipra vienotībā. Viņi nav iesaistījušies priekā, kas rodams vienotībā. Viņi ir nonievājuši vienotības citadeli. Kas gan tiem atlicis? Vai nu liekties viesulī, kalst saulē vai trūdēt aizspriedumu pelējumā. Kas viņi tādi, tie vienotības nievātāji?

137.

Vai gan atrodas cilvēks, kurš būtu apmierināts gaidītā veselā tērpa vietā saņemt tikai pusi? Tāpat arī sadarbībā. Ja pilnīgas brālīgas sadraudzības vietā piesola pusi aizdomu un šaubu, kāda veiksmē tad iespējama. Jāpārbauda spēja sadarboties, sākot ar visikdienišķākajiem darbiem. Ir nepareizi iedomāties, ka sadarbība būs iespējama dižos darbos, ja tā nav iespējama pat ikdienišķajos. Ir dziļi jāieskatās apziņas dziļēs, lai sev jautātu – vai gars jau gatavs sadarbībai?

Nav iespējams pat domāt par Brālību, ja cilvēks ar prieku nepiedalās kopējā darbā. Katrs kopējs darbs ir daudzpusīgs, kas atbilst dažādām spējām. Vai gan darba lauks ir šaurs? Vai nav līksmi just sev līdzās īstus līdzstrādniekus? Mēs ne mazums priecājamies par katru līdzstrādnieku. Ugunīgi jāuzmudina katrs, kas tuvojas. Nav jāskumst par atkritējiem, ja viņu gars nespēj apjēgt īsto prieku.

138.

Pašdarbība – nepieciešama kādība. Tā arī nav iegūstama viegli. Tā var izvērsties patvaļā vai noslīdēt līdz deģenerācijai. Kāds skolotājs cenšas iedvest māceklim īsto pašdarbību, bet kā gan to savienot ar Hierarhijas iedvesmu? Daudz ļaunu iztulkojumu šādai ietverei. Varētu uzrakstīt veselus traktātus par pretrunām starp pašdarbību un Hierarhiju. Radīsies ļoti viltīgi čukstētāji, kas pierādīs, ka tādējādi tiek grauta Hierarhijas nesatricinātība. Čukstētāji papūlēsies noslēpt, ka pašdarbībai jābūt saskaņotībā vai, kā saka, harmonijā ar visām apziņas pakāpēm.

139.

Vēlreiz apstiprināsim atšķirību starp sadarbību un Brālību. Dzirdi nesaprašanu – abi jēdzieni esot identiski. Bet to pakāpes ir dažādas. Sadarbība noteikti izpaužas ārējā darbībā, bet Brālība dzimst apziņas dziļumos. Līdzstrādnieki var atšķirties apziņas pakāpju ziņā, bet Brāļi nojautīs viens otru tieši pēc apziņas. Brāļi var nestrādāt kopīgu ārēju darbu, bet viņu domāšana būs cieši saliedēta. Viņi apvienosies brīvi, viņu vienotība nebūs nasta vai verdzība. Tieši brāļi atskārtīs vienotību kā varenu virzītāju uz Pasaules Labumu. Šādu vienotību nevar ierobežot, jo tās pamatā būs mīlestība. Tā sadarbība būs sagatavošanās Brālības uztverei.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

3.nodaļa: Vienotības apliecinājums sadarbībā. Apvienoto apziņu spēks.

Cilvēki bieži neprot atšķirt, kur ārējo darbību robežas un kur negrozāmo pamatu sākums. Nedomājiet, ka ir lieki nostiprināt Brālības pamatus. Nav iespējams iedomāties, kādus maldīgus priekšstatus rada spriedelējumi par Brālību. Nesagatavotie cilvēki domā, ka Brālība ir leģenda, un katrs pēc sava prāta var celt šķietamus torņus. Tie ieskata, ka nepierādītas liecības par Brālību nevar pārlicināt saprātu, bet neviens jau arī necenšas pārlicināt. Tāpat arī neviens neuzspiež sadarbību. Cilvēki paši nonāk pie kooperācijas nepieciešamības. Tāpat tie nonāks arī pie Brālības realitātes.

Harmonija nav vienmēr sasniedzama, kaut arī vārdos to piemin. Parasti maldās, ka harmoniju var nodibināt ar saprātu. Neviens neapzinās, ka vienīgi sirds ir harmonijas mitekļis. Cilvēki daudz runā par vienību, bet viņu sirdis dzeloņainu bultu pilnas. Cilvēki atkārti dažādu laiku izteicienus par vienotības vareno spēku, bet necenšas šo patiesību likt lietā dzīvē. Cilvēki pārmet visai pasaulei nesaticību un tai pašā laikā paši sēj nevienbrālību. Patiesi, nevar dzīvot bez sirds. Bezsirdība neatradīs harmonijas mītni. Nesaticības sējēji kaitē ne vien sev, tie saindē izplatījumu, un kas var paredzēt, cik dziļi iesūksies šāda inde.

Nedomājiet, ka jau pietiekami sacīts par vienību, par radošo harmoniju. Katrā lappusē jāatkārto tas pats, katrā vēstulē jāpiemin vienība un harmonija. Jāiegaumē, ka katrs vārds par vienību jau būs pretinde, kas iznīcinās izplatījuma indi. Tā domāsim par vienības svētīgumu.

141.

Ir jārod kaut kādi līdzekļi, lai cilvēki izprastu vienotības jēgu, citādi cilvēku sanāksmes līdzinās gaisa balonu saišķim, kur katrs traucas uz savu pusī. Cilvēki domā; ka galvas kausa ārējais smaids jau izpauž vienotību. Bet apvienotā varenā spēka jēga tiem paliek sveša.

142.

Sadarbība nav viegli sasniedzama. Tās iegūšanai dažreiz vajadzīga vesela virkne. Cilvēki grūti izprot individualitātes apvienošanu ar kopējo darbu. Kā kuģis vētrā, tā grīļojas cilvēka apziņas, aizmirstot sintēzi.

143.

Lai patiesības meklējumi nav žultaini. Cilvēks, kas nozaudējis savā mājā kādu lietu, jau īgni uztraucas. Kas gan lai notiek meklējumos pa visu pasauli?

Patiesi, labvēlīga sadarbība nepieciešama.

144.

Būsim kopā, stāvēsim stipri par nākotni. Tikai šādā atdevīgā nostājā būsim kā necaururbjamās bruņās.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

3.nodaļa: Vienotības apliecinājums sadarbībā. Apvienoto apziņu spēks.

145.

Kā gan iespējams pēc Bezrobežības varenības runāt par vienkāršu zemes vienotību? Ja arī nejaudas, tomēr daudzi tā nodomās. Bet kas ir sacījis, ka zemes vienotība ir kaut kas vienkāršs? Lai to izprastu, vispirms vajadzīga sintēzes atskārsme. Bet šādu apkopojumu var dot tikai Bezrobežības apzināšanās. Nav vienkārša zemes vienotība!

Šo vārdu izrunā bieži, bet reti liek to lietā. Vai gan daudz ir cilvēku, kuri sanāk vienotībā? Darbam tikko sākoties, jau radīsies daudzi iegansti domstarpībām. Nav iespējams ieskaidrot, kas ir vienotība, ja sirdī nav Dižās Kalpošanas jēdziena.

150.

Nav viegli sapulcēt pilnīgi saskaņotu brālību. Lai labāk ir mazāka grupa, bet bez pretešķībām, arī sanākt un izklīst vieglāk mazākam pulkam. Ikvienu piesaistīšana ar varu ir pretēja Brālības jēdzienam. Lai būtu kaut tikai trīs, bet viņu vienprātība būs stiprāka par simta svārstīšanos. Svārstīšanās un apjukums kaitīgs ne tik vien cilvēkiem, bet arī kosmiski.

Senos laikos uzlika ilgstošus pārbaudījumus, lai radītu garīgi saskaņotu kodolu. Bet ilgums vien neatrisina izlases uzdevumu. Gadiem un atkal gadiem var slēpties ļaunā sēkla. Sirds izjūta var pasacīt vislabāk. Cilvēki pārāk viegli lieto augstāko jēdzienu, bet tikai nedaudzi prot to sargāt pilnīgā mīlestībā. Šādu sargāšanu neizpauž žesti un klausīšanās, bet sirds nesaraujamā pievēršanās. Dažiem šī saistība būs važas un saites, bet citiem – augšupejas kāpnes.

Nejēgas ar aptumšotām sirdīm sacīs – šādas kāpnes ir miglā tītas, jo tiem pa tām neuzkāpt. Par Brālību jārunā vēl jo vairāk tāpēc, ka jau drīz cilvēki meklēs sadarbību. Šādai sadarbībai būs vajadzīgs uzmodinājums. Tā visā pasaulē izpaudīsies cieņa pret darbu. Darbs būs pretinde zeltam. Bet daudzkārt vajadzēs runāt par darba skaistumu.

151.

Pildījies ar cēliem uzdevumiem, cilvēks sagatavojas arī tādām pašām sfērām. Pamazām tas tā iedzīvojas, ka sāk jau pilnīgi piederēt tikpat daļējai dzīvei Smalkajā Pasaulē. Zemes dzīve ir mirklis, kas nav salīdzināms ar Augstāko Pasauli, tāpēc ir saprātīgi arī īsajā mirklī iegūt to, kas noderīgs ilgstošajam.

Brālīga sadarbība tuvina cēliem uzdevumiem.

152.

Vienotība ir cilvēces baltspārnainais sapnis, bet kad sapnis tuvojas apņēmībai, tad sekotāju paliek maz. Nodoma īstenošana darbībā vairumu atbaida. Tā vienības apstiprināšana ir tiekšanās uz augstāko likumu, ko cilvēce savā tagadējā stāvoklī ietver tikai ar grūtībām. Bet ikviens kas grib kalpot Brālībai, nebīstas pat no vairumam vispieņemamākajiem jēdzieniem. Lai tiekšanās uz vienotību rodama

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

3.nodaļa: Vienotības apliecinājums sadarbībā. Apvienoto apziņu spēks.

vienīgi izņēmuma apziņās. Katra veselīga vieta apsargājama. Tā sāks izveidoties planētas veselīgais apvalks. Pašlaik tas visai saindēts.

153.

Jēdzienu uzskatāmībai parādīsim tos grafiski. Iedomāsimies vienotību daiļa un izturīga jumola veidā. Lai pacelsmes pavedieni stiepjas un savienojas kā jumola šķautnes. Nevienam nebūs aizdomu, ka vienotība var graut individualitāti. Senatnes celtniekiem katra kolonna, katra pakāpe bija īpatnēja, un tomēr iekļāvās celtnes kopējā harmonijā. Velvi saturēja nevis ornamenta, bet iekšējais pareizais liedējums – tā var gaidīt vienotību tur, kur apjēgts iekšējais liedējums, kas ved uz virsotni. Nepagursim atlasīt labākos salīdzinājumus, kas raksturo vienotības jēdzienu. Tik ļoti tā vajadzīga un tik ļoti bieži to bojā pat tie, kas jau zina par Brālību.

154.

Tāpat nepagursim atkārtot par vienotību, šai jēdzienā pastāvīgi sajaukts iekšējais ar ārējo. Sacīs - mēs esam vienoti, ir tikai sīkas plaisas, bet aizmirst, ka plaisas ir trūdēšanas mitekļi. Tā nepievērš vērību iekšējai vienotībai. Bet kādas gan pavēles spēj ievest harmoniju? Atliek vienīgi apelēt pie cilvēces kauna. Bet bez harmonijas izpratnes nevar būt Brālības.

155.

Arī par mieru ir atkārtoti jārunā. Šis vārds lai pavada cilvēkus visos ceļos.